

Prohlédněte si štěňátka

Až přijedete do chovatelské stanice, nechte si ukázat všechna štěňátka, i ta zadaná, abyste viděli alespoň na první pohled, jak je vrh vyrovnaný, zda jsou štěňátka čistá a spokojená, nejsou-li pohublá, zda mají pěknou volnou srst, nemají-li výtok z očí, podívejte se, jak vypadá jejich kotec. Vaše první dojmy vám pomohou udělat si obrázek o chovateli, chovatelské stanici, o tom, jak je o štěňátka postaráno. Každý správný chovatel něco takového považuje za samozřejmé a určitě se pochlubí, čím štěňátka přikrmuje, kolikrát denně krmí, ukáže vám váhovou tabulku s denními přírůstky a možná vás i pozve, abyste zůstali na nejbližší krmení. Dobrý chovatel také od prvních týdnů života připravuje štěňátka pro jejich budoucí lidskou smečku a dopřává jim tělesný kontakt s lidmi, a jak štěňátka rostou, postupně je vede k tomu, aby potřebu vykonávala venku, nikoli v pelišku.

Rodiče a dědičná onemocnění

Nechte si představit chovnou fenu, ukázat její rodokmen, certifikáty vyšetření na nemoci, jimiž je plemeno psa, které jste si vybrali, dědičně zatížené. Veterinární lékařská asociace společnosti Humanitní sdružení ve Spojených státech amerických (*Humane Society Veterinary Medical Association*) vydala třicetistránkový katalog (3), který je určen chovatelům a majitelům čistokrevných plemen psů a věnuje se problémům páření jedinců, kteří jsou nositeli vrozených a dědičných onemocnění. Katalog vyjmenovává sto šedesát šest čistokrevných plemen psů a pro každé mapuje výskyt těchto onemocnění. Byl poprvé publikován v roce 1994 a naposledy revidován v roce 2006. Z tohoto přehledu vyšlo ple-

meno labradorský retrívr jako jedno z nejvíce postižených a dědičně zatížených. Katalog uvádí, že je pro toto plemeno známo padesát sedm vrozených nebo dědičných onemocnění. Podobně se umístil také americký kokršpaněl, anglický špringršpaněl, baset, bígl, boxer, zlatý retrívr, německý ovčák, irský setr a trpasličí pudl. Není ale třeba příliš se děsit, nejzávažnější dědičná onemocnění se dnes sledují a nemocní jedinci se z chovu vyřazují.

U labradorských retrívrů byste však měli mít možnost vidět potvrzení o rentgenu loketních a kyčelních kloubů, oční vyšetření (je popsáno dále) a certifikát pro onemocnění EIC (*Exercise Induced Collapse*), tzv. výcvikový kolaps. Labradorský retrívr má sklony k několika dědičně podmíněným očním onemocněním. (4) Jsou to: progresivní retinální atrofie (*Progressive Retinal Atrophy; PRA*), kdy dochází k postupnému odumírání buněk oční sítnice a ve stáří vede ke slepotě, katarakta (*Cataract; CAT*) neboli šedý zákal a retinální dysplazie (*Retinal Dysplasia; RD*). Retinální dysplazie je oční neprogresivní onemocnění (může, ale nemusí mít přímý vliv na zrak), u většiny psů je dědičné, a tam, kde není podmíněno genetickým defektem, je nejčastěji způsobeno psími adenoviry, herpesviry nebo nedostatkem vitamínu A. Při tomto onemocnění dochází k abnormálnímu vývoji oční sítnice, lékaři je dělí do několika skupin. U labradorských retrívrů se vyskytuje nejtěžší postižení, odchlípnutí sítnice od podkladu vede ke slepotě a je způsobené nesouměrným růstem oční sítnice a vnějších obalů oka. Bohužel se všechna uvedená oční onemocnění mohou rozvinout kdykoliv během života, a tak se všichni chovní jedinci jednou ročně musí podrobit očnímu vyšetření. Uvádí se, že